

U ovom broju:

* **Hronika**

- Hronika povratka

* **Poginuli i nestali**

- Informacije
- Ekshumacije
- Identifikacije

* **Sudski postupci**

- Protiv Srba u RH
- Protiv Hrvata u RH
- Ex Jugoslavija
- Interpolove potjernice
- Pred Haškim tribunalom

LOV

Mart 2010. godine obilježila su hapšenja krajiških Srba na svim stranama svijeta. U subotu 13. marta, oko 15,30 sati, na graničnom prijelazu u Hrvatskoj Dubici, uhapšen je NIKOLA KOVAČEVIĆ (60). Uhapšen je kada je pješke iz Bosanske prelazio u Hrvatsku Dubicu. I ranije je prelazio granicu na istom mjestu i niko ga nije hapsio. A da se interesovao, recimo u Veritasu, savjetovali bi mu da ne ide u Hrvatsku, jer smo imali pouzdan podatak da je protiv njih 15-orice 2006. godine otvorena istraga, određen pritvor i raspisane potjernice. Rekli bi mu i da su prije njega, na istom prelazu, u toku 2007. godine, već bili uhapšeni MILAN PEKIĆ i SLOBODAN KLJAJIĆ (invalid bez obje noge) i da su, nakon više mjeseci provedenih u istražnom zatvoru, krivični postupci protiv njih obustavljeni u nedostatku dokaza i da im hrvatska država na ime neosnovanog pritvaranja nije ništa isplatila pod izgovorom da su, ako ne ratni zločin, počinili krivično djelo oružane pobune, za koje djelo im je hrvatska država dala pomilovanje, a od onoga ko te pomiluje ne možeš tražiti još i pare.

Ali Nikola se nije javio Veritasu ni bilo kome drugome jer mu je savjest očito bila čista. Bar je on tako mislio. Kad ono u istražnom riješenju piše da je saučesnik u ubistvu 56 Hrvata u Baćinu i Cerovljanima što je okvalifikovano kao ratni zločin nad civilnim stanovništvom. Optužba teška, da teža ne može biti. A Nikola je, po Veritasovim vrlo pouzdanim podacima, bio čuvar u Vatrogasnom domu u Hrvatskoj Dubici, u koji je zaista bilo smješteno 70 lica hrvatske nacionalnosti, od kojih je 14 pušteno na intervenciju rođaka i prijatelja među Srbima. Toga 21. oktobra 1991. godine došli su neki zli ljudi i Nikoli i onima koje je čuvao rekli da Hrvate vode u Glinu na razmjenu. A on im je vjerovao, kao što su im vjerovali i oni koje je čuvao. Ti jadni ljudi uz put su likvidirani. Težak zločin, i teško da teži može biti. Iako Hrvati znaju da je Nikola bio čuvar vatrogasnog doma u Hrvatskoj Dubici, ipak su ga procesuirali za ovo monstruozno djelo i za njim raspisali i međunarodnu potjernicu.

Izgleda da hrvatskim tužiocima nisu bila ona dva prethodna hapšenja i obustave postupka dovoljni da odustanu od gonjenja Nikole i njemu sličnih.

Nekoliko dana kasnije, tačnije 16. marta, lička policija uhapsila je DUŠANA ĐANKOVIĆA (66) iz Plitvičkih jezera zbog "sumnje da je kao pripadnik paravojne formacije tzv. Milicije RSK u periodu od 1991. do 1995. godine na području Korenice počinio krivična djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva i protiv ratnih zarobljenika", zbog čega je protiv njega podnesena krivična prijava ŽDO-u u Gospiću. Đanković je poslije Oluje prvi put posjetio Hrvatsku, tj. Plitvička jezera, gdje je i prije i u toku rata radio kao milicioner i gdje je imao stan. Da je i provjeravao da li je na

- nastavak na slijedećoj strani -

IZDAVAČ: VERITAS

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Savo Štrbac

SARADNICI: Biljana Trkulja, Korana Štrbac,

Danijel Milanković i Janko Velimirović

ADRESA: Beograd, ul. Dečanska (M. Pijade) 8/4

TEL/FAKS: +381-11-3236-486

E-Mail: office@veritas.org.rs

WEB: www.veritas.org.rs

HRONIKA POVRATKA

- nastavak sa prethodne strane-
nekom spisku procesuiranih dobio bi negativan odgovor jer ga nije zaista ni bilo. Zapravo, jeste na jednom na kojem je bilo ukupno 58 lica sa područja Plitvičkih jezera i Korenice, koji su amnestirani još u toku 1996. godine. Da je Dušan znao da je na nekom spisku pitanje je da li bi i išao u stari kraj. A čemu onda služe spiskovi koji se nalaze u hrvatskim konzulatima? Na njima, što je i laicima znano, ne može ni biti onih protiv kojih ni prijave nisu podnesene. Naivni bi rekli da su to „tajni spiskovi“ na kojima bi se mogli naći svi oni koji nisu na javnim. Zbog takvog uvjerenja mnogi se i ne vraćaju u Hrvatsku. A Hrvati to znaju i očito svjesno, kroz ovakva hapšenja podgrijavaju takvo uvjerenje kod Srba. Hapšenje Dušanovo popratili su svi mediji najčešće pod naslovima; „Hrvatska policija uhapsila osumnjičenog za ratni zločin“ i „Uhapšen Martićev milicajac“. Nakon dva dana zadržavanja u pritvoru Dušan je pušten na slobodu. Nijedan medij, ni u Hrvatskoj ni van Hrvatske, nije objavio vijest o njegovom puštanju.

Dakle objavljivanje podataka o hapšenju „ratnog zločinca“, šalje jasnu poruku ostalim Krajišnicima šta bi im se moglo desiti ako se vrate. Puštanje na slobodu moglo bi kod nekih Srba izazvati želju da se vrate, što svakako nije sa Hrvatskog aspekta poželjno, pa se takve vijesti i ne objavljuju.

A 24. marta crnogorska policija je kod Bara uhapsila Srbina iz Hrvatske NIKOLU MUNJESA (41) po Interpolovoj potjernici raspisanoj od strane Biroa Interpola u Zagrebu takođe zbog navodno počinjenog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva. Slučaj Munjes razlikuje se od prethodna dva po tome što je Munjes u odsustvu pravosnažno osuđen zajedno sa još dva saizvršioca, da su kao pripadnici milicije SAO Krajine u novembru 1991. godine u selu Perušić kod Benkovca mučili hrvatske mještane i da su jedno lice fizički malterirali i oduzeli mu osobno vozilo, zašto mu je izrečena kazna od 9 godina, dok su saizvršioци dobili svaki po 7 godina. Munjes je znao da je u odsustvu osuđen i da je za njim raspisana međunarodna potjernica. Računao je da će se lakše „sakriti“ u Crnoj Gori od eventualnog hapšenja i izručenja u Hrvatsku, ali nije računao da kao Srbin iz Hrvatske neće moći lako dobiti Crnogorsko državljanstvo koje bi ga „spasilo“ od eventualnog izručenja. Ne znam da li je Munjes počinio djelo za koje je osuđen, ali znam da to zašto je osuđen ne može biti kvalifikovano kao ratni zločin.

A onda 25. marta još jedno hapšenje Srbina iz Hrvatske i to u Velikoj Britaniji. Toga dana, bila je već duboka noć, nazvala me je Ružica i panično i plačno ispričala da su toga dana u kasno popodne, sedam ljudi u civilu upali u njihov stan u Gločesteru i uhapsili joj muža Bosnić Milu pred njom, njihove dvoje odrasle djece i troje unučadi. Rekli su im da ga hapse po Interpolovoj potjernici koju je za njim raspisao Biro Interpola Zagreb zbog ratnih zločina koje je počinio 1991. i 1992. godine na području Slunja dok je bio na funkciji predsjednika Ratnog predsjedništva te opštine.

Sutradan kada je izveden pred istražnog sudiju, branio se da nikada u životu nije ni bio na Kordunu ni u Slunju i da nikada nije bio nikakav funkcioner u RSK. Tužilac je bio neumoljiv u zahtjevu da se odmah deportuje odakle je i došao, a to znači u Hrvatsku, odakle je redovnim letom sa zagrebačkog aerodroma i sa hrvatskim pasošem u februaru 1999. došao u Veliku Britaniju i zatražio azil. Nisu ga odmah deportovali, jer to i ne mogu bez provedene propisane procedure, ali ga je sud ostavio u ekstradicionom pritvoru.

A Engleska policija je zapravo uhapsila „pogrešnog“ Milu. Pravi Bosnić Mile, čiji se otac kao i pogrešnog Mile zove takođe Milivoj, živi u Srbiji. Lično sam ga obavijestio da je uhapšen njegov „dvojniki“ u Engleskoj, a „pravi“ je izrazio spremnost da pomogne „pogrešnom“ Mili. Već sutradan dobio sam kompletnu dokumentaciju uz ekstradicioni zahtjev iz kojeg je bilo vidljivo da su uz ime, prezime i ime oca, što je isto kod obojice Mila, stavljeni podaci o datumu i mjestu rođenja i priložena fotografija onoga „pogrešnog“ Mile, dok u opisu djela sve funkcije pripadaju „pravom“ Mili.

Mediji u regionu, pa i šire prenijeli su priču o hapšenju „pogrešnog“ Mile. Porodica uhapšenog Mile obradovala se takvoj medijskog pažnji koja je data ovom slučaju i ponadala se da bi se greška mogla brzo ispraviti i da bi kao nagradu zatu grešku cijela porodica mogla konačno dobiti azil.

Ako se to desi Bosnići će zaboravit puno ružnih stvari koje su im se izdešavale za posljednjih nedjelju dana. Možda se i Milinoj kćerki Slobodanki ponovo povrati mlijeko za njenu osmomjesečnu bebu, koje je presahlo odmah po hapšenju oca joj.

Pozvao sam, takođe preko medija, nadležne u Hrvatskoj da provjere ove moje tvrdnje o greški u identitetu, jer, objektivno, to se može provjeriti za manje od pola sata. Reagujući na moje izjave, oglasio se izvjesni Ivan Panić „ratni zapovjednik policijske stanice Slunj“ i rekao da on ne zna koji je Mile uhapšen u Velikoj Britaniji, ali da on vrlo dobro zna kojeg Milu traži Hrvatska, a taj pravi Mile je rođen 1958. u Virovitici, po zanimanju je politolog, i zna da je bio funkcioner SDS i predsjednik Ratnog predsjedništva SO Slunj, a kasnije i ministar u Vladi RSK. Pa ko zna bolje od policije?

Pošto je, po VERITAS-ovoj evidenciji, među 92 do sada uhapšenih Srba iz Hrvatske i bivše RSK po potjericama iz Zagreba bilo čak 17 grešaka u identitetu, ne mogu se oteti dojamu da su te greške dio smišljenog plana hrvatskog rukovodstva da se preko „totalnog haosa“ svi Srbi iz Hrvatske i bivše RSK drže pod tenzijom da se svaki od njih može naći, bez obzira da li je nešto kriv ili nije, pod optužbom ili presudom za ratni zločin, što im je ujedno i poruka da se drže što dalje od Hrvatske. Nažalost, za sada im to veoma dobro uspijeva.

I tako sezona lova na Srbe traje neprestrano, bez vremenskog i prostornog ograničenja.

Savo Štrbac

HRONIKA POVRATKA

„SNV Novosti“, 12.03.2010.

USKORO REVIZIJA NEGATIVNIH RJEŠENJA

"Od 2006. do 2009. Agencija za stambeno zbrinjavanje kupila je 1.035 stanova izvan PPDS-a. Prema planu Ministarstva regionalnog razvoja, u ovoj godini planirana je kupnja 330 stanova, a 2011. godine 106 stanova. Međutim, tokom terenske provjere Agencije za promet nekretninama (APN) u razdoblju od 1. aprila do 15. maja prošle godine otkriveno je da dio stanova nije useljen i da se ne koristi.

Rezultati terenske provjere usklađeni su s dodatnom terenskom provjerom Ministarstva regionalnog razvoja. Pritom je utvrđeno da je od 786 pregledanih stanova useljeno tek njih 316, povremeno je useljeno 116, neuseljeno 289, a za 65 stana nedostupni su podaci o stanju useljenosti. Uviđaj APN-a na terenu uključivao je obilazak stana, a u slučaju da nitko nije bio zatečen u njemu, članovi komisije kontaktirali su susjede i predstavnike stanara, te tražili uvid u stanje brojila i drugih trošila. 9.163 zahtjeva za stambeno zbrinjavanje na PPDS-u, 7.311 pozitivno riješenih

- 4.591 dodijeljen stan i preuzeti ključevi

- 4.576 zahtjeva za stambeno zbrinjavanje izvan PPDS-a, 1.616 pozitivno riješenih

- 811 dodijeljenih stanova i preuzetih ključeva

(podaci od 23. oktobra 2009) U neuseljene stanove spadaju oni čiji su zaštićeni najmoprimci preuzeli ključeve 2008. godine i još nisu u njih uselili, kao i oni čiji novi stanari još uvijek nisu preuzeli ključeve, odnosno otežu s preuzimanjem stana usprkos višekratnim pozivima.

U statistici stambenog zbrinjavanja velik je broj negativno riješenih zahtjeva. Ured UNHCR-a u Hrvatskoj, koji re-

dovno prati provedbu programa stambenog zbrinjavanja, ističe zabrinutost zbog ukupnog broja od 1.708 negativnih prvostupanijskih rješenja. U svrhu otklanjanja sumnji, državni tajnik u Ministarstvu regionalnog razvoja Stanko Janić, koji je nedavno došao na čelo Uprave za područja od posebne državne skrbi, najavljuje reviziju svih negativno riješenih zahtjeva u najkraćem roku.

UNHCR očekuje ponovno otvaranje roka za podnošenje zahtjeva za stambeno zbrinjavanje, završenog još 2005. godine, kao i uvođenje mogućnosti otkupa državnih stanova od strane korisnika stambenog zbrinjavanja. Izlaskom zaštićenih najmoprimaca stanovi bi se vraćali državi, koja s njima može slobodno raspolagati."

„Vesti on line“, 12.03.2010.

SAD: HRVATSKA NE POŠTUJE PRAVA SRBA

"Zaostaci u rešavanju sudskih predmeta, neefikasno procesuiranje ratnih zločina, kašnjenje u povratku imovine verskih zajednica, problemi s kojima se suočavaju srpski povratnici i diskriminacija Srba i Roma najveći su problemi Hrvatske, ističe se u godišnjem izveštaju Stejt departmenta o stanju ljudskih prava u svetu.

U američkom Stejt dipartmentu je procenjeno da Hrvati ne rade puno na demokratizaciji zemlje i uvođenju manjina u sve tokove života

U izveštaju za 2009. godinu, koji je objavljen u četvrtak uveče, ističu se problemi s prebivalištem za srpske izbeglice koji nemaju hrvatsko državljanstvo, kao i da vlada vrlo sporo sprovodi program rešavanja zahteva osoba, uglavnom Srba, koji su imali stanarsko pravo u društvenim stanovima pre rata, ali su ga izgubili tokom rata, za šta se navode podaci o 13.695 tih zahteva, od čega 4.576 u gradovima.

Veliki problem je neefikasno procesuiranje nekih domaćih ratnih zločina, ali se u izveštaju ističe da tužilaštva u Hrvatskoj rade reviziju svih takvih suđenja koja su u toku i presuda u odsustvu...

Srbi su i dalje diskriminisani na više područja uključujući izvršenje pravde, zapošljavanje i stanovanje, a u ratom pogođenim područjima i dalje su subjekt društvenog uznemiravanja i diskriminacije, pri čemu lokalne vlasti često odbijaju da zaposle kvalifikovane Srbe, čak i ako se nijedan Hrvat ne javi na konkurs.

Sedam godina posle donošenja Ustavnog zakona o nacionalnim manjinama, vlasti nisu sprovele propis o razmernom zapošljavanju manjina u javnom sektoru, a one čine najmanje 15 odsto stanovništva, ističe se u izveštaju.

S druge strane, ističe se da prošle godine nije bilo nasilja nad srpskim povratnicima u većini krajeva Hrvatske, osim okoline Zadra i Šibenika, dovršetak procesa vraćanja srpskih kuća i njihove obnove..."

„Jutarnji list“, 25.03.2010.

NAGODBA JE NAJBOLJE RJEŠENJE TUŽBI ZA GENOCID

"OPATIJA - Svoj prvi susret danas u Opatiji, hrvatski i srbijski predsjednik Ivo Josipović i Boris Tadić ocijenili su kao novi početak u odnosima dviju država, a dva su se predsjednika složila kako bi bilo dobro da se pitanja iz tužbe za genocid riješe izvan-sudskom nagodbom. - Već sam rekao da tužba sama sebi nije svrha. Ako se nađe mogućnost izvansudske nagodbe u pitanjima koja su predmet tužbe, onda tužba više ne bi imala smisla. Ali to je stvar dogovora, volje, a prije svega dviju vlada - rekao je Josipović. Isto mišljenje dijeli i Tadić.

- Bilo bi dobro da izvansud-

HRONIKA POVRATKA

skom nagodbom riješimo i taj spor. To ne znači da bismo u bilo kojem trenutku odustali od sudskih postupaka za ratne zločine. Hrvatska i Srbija ne smiju biti taoci zločina pojedinca. Spremni smo raditi na rješenju koje će biti kompromisno i dobro, a neće poništiti princip prava i pravčnosti - naglasio je Tadić.

Tadić je priznao kako je njegov dolazak u Hrvatsku i poruka srpskim turistima da dođu na Jadran..."

„SNV Novosti“, 26.03.2010.

IZBAČENO OKO 100.000 LJUDI

"...Do februara ove godine podnijeto je 13.749 zahtjeva za stambenim zbrinjavanjem bivših nosilaca stanarskog prava u i izvan PPDS-a, od kojih je 8.871 zahtjev dobio pozitivno rješenje, a u sklopu toga ostvareno je 7.092 stambenih zbrinjavanja. Prema procjenama Vlade, 63 posto od toga su građani srpske nacionalnosti – povratnici, izbjeglice ili interno raseljene osobe.

U ovom trenutku zabilježeno je 4.600 porodičnih zahtjeva za stambenim zbrinjavanjem izvan PPDS-a, od čega je dosad pozitivno riješeno njih 1.681, a korisnicima odnosno zaštićenim najmprimcima dodijeljeno je 1.040 stanova. Zabilježena su i 1.842 negativna prvostupanjka rješenja za zahtjeve izvan PPDS-a, a UNHCR s Vladom sudjeluje u njihovoj reviziji.

Postoje planovi Vlade iz 2006. godine da do kraja 2011. izgradi 3.600 i kupi još 400 stanova i na taj način zbrine povratnike, bivše nosioce stanarskog prava izvan PPDS-a."

„Vesti.rs“, 26.03.2010.

HRVATSKI ŠAMAR USRED BEOGRADA

"Umesto da objasni kako je prognanim Srbima uništena imovina i oteto desetine hiljada stanova, hrvatski ministar spoljnih

poslova Goran Jandroković ocenio da je Zagreb jedini u regionu rešio problem izbeglištva!?"

Ministar spoljnih poslova Hrvatske Goran Jandroković izazvao je negodovanje članova srpske delegacije zbog bacanja u zapećak mnogih problema izbeglica, između ostalog i stanarskog prava.

On je u obraćanju na konferenciji posvećenoj pronalaženju trajnog rešenja za izbegla i raseljena lica, juče u Beogradu, objasnio da je Hrvatska uspostavila sistem koji omogućava povratak svih izbeglih i prognanih koji to žele, a da probleme ove kategorije treba rešavati na human način i bez politizacije.

Ministar Jandroković je još kazao da je njegova država veoma ozbiljno pristupila obavezama koje je preuzela prihvatanjem Sarajevske deklaracije, posebno kada je reč o obnovi porušenih stambenih objekata, i dodao da je u Hrvatskoj obnovljeno 146.000 porušenih i uništenih stambenih objekata, za obnovu uništenih naselja utrošeno je 5,3 milijarde evra, a reintegrirano je oko 120.000 izbeglih i prognanih.

Članovi srpske delegacije na tom sastanku ocenjuju da je izjava ministra Jandrokovića bila previše "tvrda".

- Rekao je da ne prepoznaje problem stanarskih prava. Spominje se neka vrsta socijalnog stanovanja, ali ono ne može da se nasledi, a praktično tog modela nema jer on je zatvoren 2005. U praksi se u Hrvatskoj ništa nije promenilo..."

„RTS“, 29.03.2010.

OSNIVA SE SRPSKA BANKA U HRVATSKOJ

"...U Hrvatskoj bi ove godine trebalo da bude osnovana srpska banka "Tesla", koja će se, osim ostalog, baviti podsticanjem obnove i razvoja područja stradalih u ratu, kao i povratkom izbeglih i raseljenih lica.

Zamenik predsednika SNV-a Saša Milošević

Srpsko narodno veće (SNV) već je pozvalo zainteresovane ulagače na saradnju, a oglasom na svom internet sajtu traži i saradnike za banku.

"Smatrali smo da je ime Tesla sjajan simbol. To ime znači pružanje ruke i prijateljstvo, znači razvoj i gledanje unapred, znači modernitet, sve stvari koje su itekako potrebne ovoj zemlji i ovom regionu", izjavio je za riječki "Novi list" zamenik predsednika SNV-a Saša Milošević.

Prema njegovim rečima, struktura osnivača banke sastojala bi se od tri grupe deoničara. Prvu bi činili hrvatski i inostrani ulagači, drugu grupu preduzeća, ustanove i pojedinci sa značajnijim udelima, a treću mali deoničari...

„Tanjug“, 31.03.2010.

USVOJENA DEKLARACIJA O OSUDI ZLOČINA U SREBRENICI

BEOGRAD - Skupština Srbije kasno sinoć usvojila je Deklaraciju, kojom je najoštrije osuđen zločin izvršen nad bošnjačkim stanovništvom Srebrenice, u julu 1995. godine.

Od ukupno 149 poslanika koji su bili u sali, za deklaraciju je glasalo 127, protiv je bio 21, a jedan poslanik nije glasao.

U Deklaraciji se navodi da Skupština Srbije, na način utvrđen presudom Međunarodnog suda pravde, najoštrije osuđuje zločin počinjen u Srebrenici i da očekuje da druge države bivše Jugoslavije na isti način osude zločine počinjene nad Srbima.

Navodi se da srpski parlament najoštrije osuđuje i sve društvene i političke procese i pojave koji su doveli do formiranja svesti da se ostvarenje sopstvenih nacionalnih ciljeva može postići upotrebom oružane sile i fizičkim nasiljem nad pripadnicima drugih naroda i religija..."

POGINULI I NESTALI

„Vjesnik“, 11.03.2010.

ZA PROCESSE TRAŽENJA I IDENTIFIKACIJE NESTALIH NIKAD NEĆE NESTATI NOVCA

„Svaka obitelj koja traži svoje mile ima pravo na odgovor, na istinu, na zaštitu svojih ljudskih prava i da dozna istinu o svojim najmilijima, istaknula je premijerka Kosor na predstavljanju drugog izdanja Knjige osoba nestalih na području Hrvatske

Vlada će neprekidno i svakodnevno stvarati politički okvir kako bi se utvrdila sudbina svih nestalih u Domovinskom ratu i u ovom poslu nitko se nema pravo umoriti, poručila je u srijedu premijerka Jadranka Kosor na predstavljanju drugog izdanja Knjige osoba nestalih na području Hrvatske, održanom u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici.

U knjizi koju su izdali Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, Međunarodni crveni križ i Hrvatski crveni križ sadržana su imena i podaci o 1997 osoba iz Hrvatske koliko ih je još na popisu nestalih. Prvo izdanje knjige objavljeno je u veljači 2007., a od tada je s popisa nestalih pronađena 331 osoba, dok ih je još 383 uvršteno u popis.

Premijerka je kazala da je Vladina politička volja da se dovrši proces nalaženja i identifikacije nestalih snažnija nego ikad i da ona može biti odlučujuća u tom procesu.

»U svim razgovorima sa svojim prijateljima i kolegama premijerica to ću otvarati kao nulto pitanje, pitanje svih pitanja, naše zajedničko pitanje i uvjeren sam da ću dobiti prave odgovore. Upravo činjenica da Hrvatska u ovoj godini završava pregovore o ulasku u EU i da će uskoro postati 28. članica Unije daje nam snage, nove mogućnosti, poticaja i pravog vjeha u taj brod, koji nastojimo što je moguće snažnije gurnuti na dalju plovidbu«, rekla je Kosor, ponovivši da Hrvatska ima

snažnu volju kao buduća članica Unije davati bezrezervnu potporu euroatlantskom putu svih zemalja jugoistočne Europe, te da u tome vidi novu zajedničku snagu i odlučnost.

Zahvalila je Međunarodnom crvenom križu što je u Hrvatskoj zatvorio svoj ured i Hrvatskom crvenom križu predao sve podatke o nestalima, poručivši da je riječ o izrazu povjerenja koje Hrvatska nastoji opravdati. Objema institucijama zahvalila je na pomoći koju su davali u nalaženju nestalih osoba od 1991., kada ih je na popisu bilo 18.000. Podsjetila je i na to da je Hrvatska među prvima potpisala Deklaraciju o zabrani prisilnog odvođenja osoba.

»Svaka obitelj koja traži svoje mile ima pravo na odgovor, na istinu, na zaštitu svojih ljudskih prava i da dozna istinu o svojim najmilijima. Obitelji imaju pravo da ih pronađemo i dostojno pokopamo da napokon završe prebolan i predugotrajan proces traganja, žalovanja i da napokon imaju mjesto na kojem će položiti cvijeće, zapaliti svijeću, gdje će pronaći smiraj. Zadaća svih nas je da ustrajemo i budemo snažniji nego ikad. Neprijatelj ovom procesu je vrijeme koje radi protiv svih nas i zato se moramo uhvatiti u koštac i boriti iz sve snage«, istaknula je premijerka. Poručila je i da, unatoč krizi zbog koje su ljudi usredotočeni na sebe i svoje probleme, treba pojačano misliti na obitelji čije je vrijeme stalo od trenutka kad više nisu znale što je s njihovim najmilijima.

»Živimo u teškim vremenima, svakodnevno se borimo s krizom i govorimo da nema novca za ovo ili ono. U ime Vlade moram reći da za procese traženja i identifikacije nikad neće nestati novca, a ako bude potrebno u proračunu za ovu i sljedeću godinu taj ćemo novac i povećati«, kazala je premijerka...

„SNV Novosti“, 19.03.2010.

ZAJEDNO - I NESTALI SRBI I NESTALI HRVATI

„U prikupljanju podataka učestvovala su nadležna tijela Hrvatske, Srbije i BiH. Dugo vremena razdvajali su se popisi nestalih osoba hrvatske od onih srpske nacionalnosti, što više nije slučaj.

U drugom izdanju popisa nestalih osoba u Hrvatskoj, koje je ovih dana predstavljeno u Zagrebu, nalazi se 2.436 imena, a u odnosu na 2007. godinu uvrštena su imena još 331 osobe. Kao i prvi popis iz 2007., i ovaj je zajednički rad Međunarodnog komiteta Crvenog križa, Hrvatskog Crvenog križa i Vladine Uprave za zatočene i nestale. U prikupljanju podataka učestvovala su i nadležna tijela Srbije i Bosne i Hercegovine.

- Da je knjiga izišla u potpunom suglasju triju država potvrđuje je i nazočnost predstavnika vladinih institucija iz Srbije i BiH - kazao je predstojnik Uprave za zatočene i nestale Ivan Grujić. Dodao je da od 2.436 imena na popisu 439 obitelji znaju da su osobe smrtno stradale, ali ne znaju gdje su njihovi posmrtni ostaci.

- To znači da one ne spadaju u kategoriju nestalih osoba, već u kategoriju osoba za koje se traže podaci, tako da sada imamo evidentiranih 1.997 nestalih osoba, državljana sve tri zemlje - rekao je Grujić. Istovremeno su se javili zahtjevi za upis nove 383 osobe.

- Od veljače 2007. do danas vršena su iskapanja i probna iskapanja na 144 lokacije i ekshumirano je 299 posmrtnih ostataka, od kojih su 224 osobe nestale tokom 1995. u akcijama „Bljesak“ i „Oluja“ - dodaje Grujić.

- U istom razdoblju provedeno je 26 identifikacija, koje su uključivale organizaciju dolaska i povratka obitelji nestalih osoba, a u kojima je identificirana 271 osoba. Od toga se 151 osoba odnosi na razdoblje iz 1995. godine - nabraja Grujić, naglašavajući korektnu suradnju s nadležnim ustanovama susjednih država i Međunarodnim crvenim križem i njegovim nacionalnim odborima.

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV SRBA U REPUBLICI HRVATKOJ

B92“, 12.03.2010.

OPTUŽEN ZA RATNI ZLOČIN U TENJI

"Bgd - Tužilaštvo za ratne zločine Srbije podiglo je optužnicu protiv DARKA RADIVOJA zbog sumnje da je 1991. počinio zločin na teritoriji opštine Tenja u Hrvatskoj.

Radivoju (41) se stavlja na teret da je 20. novembra 1991. godine kao pripadnik milicije u sastavu Teritorijalne odbrane Tenja ubio MARJANA PLETEŠA, pripadnika 130. brigade HV, koji je bio ranjen, a potom zarobljen, navodi se u saopštenju Tužilaštva.

Optuženi je, kako je saopšteno, zajedno sa BRANKOM STJEPANOVIĆEM, takođe pripadnikom milicije, izveo Pletešu iz ambulante u Tenji u nameri da ga preveze do komande u Boboti.

Tokom puta ga je izveo iz vozila u blizini ulaza u pravoslavno groblje u mestu Čelije i u njega ispali rafal iz automatske puške, nanevši mu povrede po glavi i po celom telu, zbog kojih je preminuo, navodi Tužilaštvo."

„Glas javnosti“, 15.03.2010.

NEUTEMELJENE OPTUŽBE PROTIV KOVAČEVIĆA

"BEOGRAD - Direktor Dokumentaciono-informacionog centra "Veritas" SAVO ŠTRBAC rekao je da je pedesetdevetogodišnji Nikola Kovačević, koji je u subotu uhapšen na graničnom prelazu u Hrvatskoj Dubici, četvrti uhapšeni Srbin zbog sumnje da je počinio zločin nad civilima u mestu Baćin u Hrvatskoj i da su trojica ranije privedenih već pušteni zbog nedostatka dokaza.

Podsetivši da je Državno tužilaštvo Hrvatske 2004. godine po prvi put napravilo spisak osoba protiv kojih su podneseni istražni zahtevi, podignute optužnice ili su osuđeni za ratne zločine, Štrbac je naglasio da na tom spisku nije bilo devet od 15 osumnjičenih za ratni zločin u Baćinu i Cerovljanima kod Hrvatske Dubice 1991.

godine, među kojima je i Nikola Kovačević.

Štrbac je precizirao da je Županijski sud u Sisku otvorio istragu i odredio pritvor za BRANKA DMITROVIĆA, SLOBODANA BOROJEVIĆA, MILENKA JANJETOVIĆA, BRACE VRANJEŠEVIĆA, MOMČILA KOVAČEVIĆA, STEVE RADULOVIĆA, VELJKA RADULOVIĆA, KATICE PEKIĆ, MILANA PEKIĆA, NIKOLE KOVAČEVIĆA, MARINA KRIVOŠIĆA, JOVE PUCARA, MLADENA PUCARA, SLOBODANA KLJAJIĆA i STEVANA DODOŠA.

On je dodao da na spisku od 2004. godine nisu bili Nikola Kovačević, Slobodan Borojević, Braca Vranješević, Katica Pekić, Milan Pekić, Marin Krivošić, Jovo Pucar, Mladen Pucar, kao ni Slobodan Kljajić.

- Desilo se to da Hrvati naknadno uvrštavaju na te spiskove i one koji nisu bili odranije na spiskovima, pa je tako u međuvremenu na istom graničnom prelazu uhapšen Milan Pekić 5. februara 2007. godine, ali je nakon istrage oslobođen zbog nedostatka dokaza - istakao je Štrbac.

On je dodao da je istu sudbinu na istom prelazu doživeo Slobodan Kljajić, invalid bez oba noge koji je živeo u Prijedoru, a uhapšen 30. aprila 2007. godine, nakon čega je postupak obustavljen zbog nedostatka dokaza.

- Očigledno je da su Hrvati u procesiranju Srba išli najblaže rečeno preširoko, da ne kažem neosnovano, paušalno, više u cilju zastrašivanja Srba od povratka u Hrvatsku nego što su imali dokaze da su ovo počinio - naveo je Štrbac.

On je dodao da ovi primeri govore da nisu procesirali pravi krivci, a što su priznali čelnici Vrhovnog suda Hrvatske, glavni republički tužilac i ministar pravosuđa, te da su sada stvoreni zakonski okviri da se izvrši korigovanje.

- Hrvatska mora da obešteti sve te ljude koji su propatili i njihove porodice i da odgovaraju oni

koji su namerno išli u preširoke i neutemeljene optužbe i moralno i krivično - rekao je Štrbac, dodavši da takvi postupci odvrćaju Srbe od povratka u Hrvatsku, što i jeste namera te zemlje.

Nikola Kovačević iz Hrvatske Dubice, koji već 15 godina živi u Srbiji, uhapšen je juče na graničnom prelazu u Hrvatskoj Dubici. Hrvatski mediji su preneli da je za Kovačevićem raspisana poternica zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, odnosno zbog učešće u ubistvu 56 Hrvata u Baćinu i Cerovljanima.

Kovačević je, kako prenose hrvatski mediji, bio čuvar Vatrogasnog doma u Hrvatskoj Dubici u koji su dovedeni zarobljeni hrvatski civili. Iz doma civili su odvedeni do reke Une u Baćinu, ubijeni hicima iz automatskog oružja i baćeni u jamu.

Kovačević se tereti da je kao stražar, koji je učestvovao u privođenju i protivpravnom lišavanju slobode, bio na smeni kada su civili dovedeni. On je i pre hapšenja više puta dolazio u Hrvatsku."

„Večernji list“, 16.03.2010.

SRBINU ŠEST GODINA ZATVORA ZA RATNI ZLOČIN

"ZADAR - Nepravomoćnom presudom Županijskog suda u Zadru Srbin NEDELJKO JANKOVIĆ (37) iz Bajine Bašte osuđen je danas na šest godina zatvora zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva.

Nedvojbeno je utvrđeno da je Janković fizički zlostavljao osobe starije životne dobi i to isključivo hrvatske nacionalnosti, odnosno da nije bio motiviran stjecanjem imovinske koristi već ih je brutalno zastrašivao kako bi ih natjerao na napuste teritorij RH.

Kao otegotnu okolnost sud je ocijenio njegovu višestruku osuđivanost, a kako je navedeno, sedam je puta pravomoćno osuđivan zbog raznih kaznenih

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV SRBA U REPUBLICI HRVATKOJ

djela zbog kojih je trebao odležati 15 godina.

Nepravomoćnom presudom nije bio zadovoljan njegov odvjetnik Luka Šušak koji je najavio žalbu...

Podsjetimo, Jankoviću se sudilo za ratni zločin protiv civilnog stanovništava na području Zemunika Gornjeg i Jagodnje Donje u listopadu i studenom 1991. Tereti ga se da je kao ročnik JNA zajedno sa Slavkom Đokićem, provodeći velikosrpsku ideju vojnog osvajanja i izdvajanja dijela teritorija RH, vršio brutalno zastrašivanje Hrvata kako bi ih natjerao da napuste svoje domove i onemogućio im da se u njih vrate."

„Slobodna dalmacija“, 16.03.2010.

UHIĆEN MARTIĆEV MILICAJAC

"Lička policija uhitila je DUŠANA ĐANKOVIĆA (66) iz Plitvičkih jezera zbog sumnje da je kao pripadnik paravojne formacije tzv. „Milicije RSK“, u periodu od 1991. godine do 1995. godine na području Korenice počinio kaznena djela ratnog zločina protiv civilnog pučanstva i ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika, zbog čega je protiv njega podnijeta kaznena prijava Županijskom državnom odvjetniku u Gospiću, obavestila je javnost PU ličko-senjska.

Tijekom dana bit će priveden istražnom sucu Županijskog suda u Gospiću. Đanković je kako se doznaje bio jedan od glavnih zapovjednika zloglasnog zatvora u Korenici za vrijeme SAO Krajine gdje su bili zarobljeni mnogi Hrvati ali, i Srbi, a na taj je položaj došao jer je prije domovinskog rata bio pripadnik MUP-a. U redarstvenoj akciji Oluja izbjegao je u BIH, na područje Banja Luke.

U Hrvatsku se nije godina ma vraćao sve do prije nekoliko dana kada se odlučio vratiti da bi pokušao ostvariti svoja prava i policija je ga je uhitila jer se vodi na spisku onih koji su vodili

oružanu pobunu protiv RH."

Po informaciji do koje je došao VERITAS Dušan Đanković je pušten dva dana nakon hapšenja (18.03.2010.)

Večernji list“, 18.03.2010.

NASTAVAK SUĐENJA KUZMIĆU

"VUKOVAR - Iskazom svjedoka ZDENKA NOVAKA danas je pred sudskim vijećem Županijskog suda u Vukovaru, kojim predsjedava NIKOLA BEŠENSKI, nastavljeno suđenje u odsutnosti za ratni zločin BOGDANU KUZMIĆU (49) optuženom da je u noći sa 18. na 19. studenog 1991. iz vukovarske bolnice u koju su već ušle JNA te srpske paravojne i dobrovoljačke postrojbe, kao pripadnik pričuvnog sastava JA izveo pet civila kojima se tada izgubio trag.

Te je noći među bolničkim osobljem i ranjenicima tražio neke osobe. U nepoznatom je smjeru odveo Martina Došena, Marka Mandića, Branka Lukenđu, Stanka Duvnjaka i Tomislava Hegeduša.

Oni su, kako se navodi u optužnici, na do sada još neutvrđen način ubijeni.

Svjedok je izjavio da je pad Vukovara dočekao u bolnici iz koje je autobusom odvezen u vojarnu, a potom na Ovčaru. Sve je odvedene, osim Luke nde, poznavao, a Duvnjak mu je šogor. Optuženog, nakon što je pogledao njegovu fotografiju, nije se mogao sjetiti jer, kako je rekao, u to je vrijeme bilo mnogo ljudi sličnih njemu u odori u podrumu bolnice. O konkretnom izdvajanju ljudi tada nije znao ništa, ali je u hangaru na Ovčari vidio šogora STANKA DUVNJAKA.

- Sa Stankom Duvnjakom sam i razgovarao tog zadnjeg dana u bolnici, a MARKA MANDIĆA sam viđao u bolnici tih zadnjih dana, ali prošlo je puno vremena i ne mogu sa sigurnošću reći jesam

li ga vidio i tog zadnjeg dana odnosno zadnjih sati - rekao je svjedok Zdenko Novak.

Optuženi Kuzmić nedostupan je hrvatskom pravosuđu iako je sud u Osijeku još 1993. za njim raspisao međunarodnu tjeralicu, a prema nekim informacijama živi u Republici Srpskoj.

Suđenje je Kuzmiću počelo u travnju 2008. i do sada je svjedočilo desetak svjedoka, djelatnika vukovarske bolnice, među kojima i dr. Vesna Bosanac jer je Kuzmić do rata radio u bolnici kao portir, a s nekima od onih koje je odveo u smrt, posvjedočile su njihove supruge, bio je kućni prijatelj i popravljao im automobile.

Sudac Nikola Bešenski nastavak rasprave zakazao je za 6. svibnja ispitivanjem još nekoliko svjedoka, a potom bi mogla biti izrečena i presuda."

„Glas javnosti“, 22.03.2010.

NASTAVLJA SE SUĐENJE ZA ZLOČIN U LOVASU

"BEOGRAD - Pred Većem za ratne zločine Višeg suda u Beogradu danas se nastavlja suđenje optuženima za ratni zločin u selu Lovas, u Hrvatskoj, 1991. godine kada je ubijeno oko 70 civila.

Za zločin u Lovasu optuženo je 14 osoba, od kojih su četvorica bili pripadnici lokalne vlasti u Lovasu, četvorica tadašnje JNA, a šestorica pripadnici paravojne jedinice "Dušan Silni".

Oni se po optužnici terete da su tokom napada na Lovas 10. oktobra 1991. godine ubili 22 civila u kućama i dvorištima, a do 18. oktobra ubijene su i 23 osobe u improvizovanim zatvorima.

Optuženima se na teret stavlja da su 18. oktobra načinili živi štit od civila i naterali ih da koračaju kroz minsko polje. Tada su poginule 22 osobe, a u istom periodu u pojedinačnim incidentima stradala su još tri civila."

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV HRVATA U REPUBLICI HRVATSKOJ

„Jutarnji list“, 12.03.2010.

VRHOVNI SUD ZA GODINU DANA SMANJIO KAZNU MIRKU NORCU

"ZAGREB - Vrhovni sud RH potvrdio je osuđujuću presudu protiv generala MIRKA NORCA za ratni zločin u Medačkom džepu 1993. godine s time da mu je jedinstvenu kaznu smanjio sa sedam na šest godina zatvora. Ujedno je potvrdio presudu zagrebačkog Županijskog suda kojom je general Rahim Ademi oslobođen optužbe za isti zločin.

Vijeće Županijskog suda u Zagrebu, pod predsjedanjem suca Marina Mrčele, proglasilo je 2008. godine Mirka Norca krivim po dvije točke optužnice, zaključivši na temelju provedenog dokaznog postupka da je znao da njemu podređene postrojbe ubijaju civile te pljačkaju i pale kuće, a da ništa nije poduzeo. S durge strane Ademi je oslobođen po svim točkama optužnice u kojima ga se također teretilo za zločine po zapovjednoj odgovornosti.

Osim Mirka Norca i njegova branitelja, žalbu Vrhovnom sudu uložilo je i Državno odvjetništvo tražeći da se Norcu izrekne stroža kazna. Istovremeno se tužiteljstvo žalilo i na oslobađajućio dio u odnosu na Rahima Ademija smatrajući da taj dio presude treba ukinuti i vratiti predmet na ponovno suđenje.

Međutim, vijeće Vrhovnog suda, pod predsjedanjem sućkinje LIDIJE GRUBIĆ RADAKOVIĆ, odbilo je žalbu tužiteljstva kao neosnovanu. Identično je ocijenjena i žalba Mirka Norca osim u dijelu koji se odnosi na visinu izrečene kazne. Vijeće Vrhovnog suda je na 44 stranice detaljno obrazložilo zbog čega se u potpunosti slaže sa zaključcima i ocjenama nižeg suda.

Što se tiče smanjenja kazne, Vrhovni sud složio se da su kazne po pet godina zatvora u dvije točke optužnice za Norca pravil-

no odmjerene. No, izrečenu jedinstvenu kaznu od sedam godina smatraju prestrogom.

„Prema mišljenju ovoga suda, tako odmjerena jedinstvena kazna zatvora nije u potpunosti prilagođena konkretnim djelima i konkretnom počinitelju jer je pri određivanju jedinstvene kazne potrebno u jednakoj mjeri uvažiti kako one okolnosti koje se odnose na težinu djela, tako i one koje se odnose na ličnost počinitelja“, stoji u obraloženju presude Vrhovnog suda, koji je zauzeo stav da u konkretnom slučaju ukupna kazna treba biti bliža minimumu.

Norac, inače, već izdržava 12-godišnju zatvorsku kaznu na koju je osuđen 2003. zbog ratnog zločina nad civilima 1991. na gospićkom području. Sada, nakon što mu je pravomoćna postala i kazna za Medački džep, postoji mogućnost objedinjavanja tih dviju kazni."

„Index“, 12.03.2010.

SAVO ŠTRBAC: GDJE JE PRAVDA ZA SRBE U SMANJENJU KAZNE NORCU?

"PREDSJEDNIK dokumentacijsko-informacijskog centra Veritas SAVO ŠTRBAC komentirao je smanjenje zatvorske kazne za Mirka Norca zbog ratnog zločina u Medačkom džepu te je tu odluku Vrhovnog suda nazvao razočaravajućom i nepravednom.

"Zaista je ovo žalosna kazna. I gdje je tu pravda za Srbe", upitao se Štrbac te dodao da ga ovakve kazne i neujednačeni kriteriji frustriraju, pišu srpski mediji. Hrvatski Vrhovni sud jučer je Mirku Norcu smanjio zatvorsku kaznu sa sedam na šest godina u slučaju Medački džep, a potvrdio oslobađajuću presudu za RAHIMA ADEMIJA koji je uspio dokazati da je postojala dvostruka linija.

Ademi i Norac su se prema

optužnici teretili za ratne zločine u Medačkom džepu od 9. rujna do 17. rujna 1993. godine kada je na tom području mučeno i ubijeno pet zarobljenih srpskih vojnika i 23 civila. "Oni zapravo koriste dvostruke standarde. Jedni su daleko stroži kada se sudi Srbima, a drugi su blaži kada sude pripadnicima svoje vojske", kazao je Štrbac koji tvrdi i kako je na tom području pronađeno i identificirano 88 žrtava zločina za koji su bili optuženi Norac i Ademi."

„B92“, 12.03.2010.

ŠTRBAC: DVOSTRUKI STANDARDI

"Beograd - Predsednik Dokumentaciono-informacionog centra Veritas SAVO ŠTRBAC nazvao je odluku suda da smanji zatvorsku kaznu Mirku Norcu razočaravajućom i nepravednom.

Vrhovni sud Hrvatske smanjio je za godinu dana zatvora kaznu generalu Mirku Norcu, koji je prvobitno pred Županijskim sudom u Zagrebu bio osuđen na sedam godina zatvora zbog ratnog zločina u Medačkom džepu '93. godine. Istovremenu, generalu RAHIMU ADEMIJU, u to vreme glavnokomandujućem u regionu Gospića, potvrđena je oslobađajuća presuda.

„Oni zapravo koriste dvostruke standarde. Jedni su daleko stroži kad se sudi Srbima, a drugi su blaži kada sude pripadnicima svoje vojske“, kaže Štrbac za B92.

Zločin u tri sela i devet zaseoka Medačkog džepa dogodio se u septembru 1993. godine u tada zaštićenoj zoni UN-a. Iako je optužnica Norca i Ademija teretila za 23 ubistva, Štrbac kaže da je do danas pronađeno i identifikovano 88 žrtava tog zločina.

„Zaista je ovo žalosna kazna, i gde je tu pravda za Srbe? Zaista sam ne toliko iznenađen, nego

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV HRVATA U REPUBLICI HRVATSKOJ

me frustriraju ovakve odluke i neujednačeni kriterijumi“, kaže Štrbac.

Optužnica za zločin u Medačkom džepu je najpre podignuta u Haškom sudu koji je optužio i tadašnjeg načelnika Glavnog štaba Janka Bobetka, koji je umro pre uručenje optužnice, a 2005. slučaj je prebačen u Hrvatsku. Iako je na suđenju ustanovljena važna uloga i odgovornost admirala Davora Domazeta Loše, njemu nikada nije suđeno."

„Večernji list“, 23.03.2010.

POČELO SUĐENJE ČASNICIMA HV-A ZBOG RATNOG ZLOČINA

"IVANA HUSNJAKA (59) i GORANA SOKOLA (42) tereti se za paljenje kuća u selima Pušine i Slatinski Drenovac 1992. godine.

Na Županijskom sudu danas je započelo suđenje Ivanu Husnjaku (59) i Goranu Sokolu (42), časnicima HV-a, zbog ratnog zločina počinjenog protiv civilnog stanovništva. Tereti ih se za paljenje kuća u selima Pušine i Slatinski Drenovac 1992. godine. Prema optužnici, nakon što je HV oslobodila šire područje Orahovice, Husnjak je izdao zapovijed za "čišćenje" terena koji je kontrolirala Specijalna policija iz Osijeka i Orahovice.

Također se navodi da su podređeni vojnici u tim selima započeli s paljenjem napuštenih kuća pripadnika srpske nacionalnosti, a Husnjaka i Sokola tereti se kako nisu ništa poduzeli da bi spriječili palež. Obojica su izjavila kako se ne osjećaju krivima, a saslušavanjem svjedoka započeto je trodnevno suđenje.

„HRT“, 23.03.2010.

UKINUTE PRESUDE PAKRAČKIM BRANITELJIMA

Vrhovni sud danas je ukinuo presude Županijskog suda u Požegi kojima su šestorica pakračkih branitelja osuđena na višegodišnje zatvorske kazne zbog ratnog zločina nad srpskim civilima na pakračko-lipičkom području '91. i '92. godine.

Sjednica vijeća, kako su neslužbeno potvrdili odvjetnici optuženika, trajala je vrlo kratko, a postupak se ponovno vraća požeškom sudu zbog propusta učinjenih tijekom četveromjesečnog suđenja.

Prvooptuženi Damir Kufner (42) na Županijskom sudu u Požegi 13. ožujka 2009. nepravomoćno je osuđen na četiri i pol godine zatvora, drugooptuženi Davor Šimić (43) na godinu dana, Pavao Vančaš (62) na tri, Tomica Poletto (41) na 16, Željko Tutić (41) na 12 i Antun Ivezić (37) na 10 godina zatvora.

Optuženi su da su kao bivši pripadnici voda vojne policije iz sela Kipa i Klise u studenom i prosincu 1991. u obrani širega pakračkog područja od oružanih napada paravojnih srpskih postrojba i JNA odvodili civile u improvizirani zatvor zbog ispitivanja gdje su ih fizički i psihički zlostavljali. Od 24 srpska civila zatočena u ribarskoj kolibi pokraj Marina Sela šest je preživjelo mučenje, a 18 ih je ubijeno.

Prvookrivljeni Damir Kufner i drugookrivljeni Davor Šimić osuđeni su po zapovjednoj odgovornosti jer su im, po presudi, kao zapovjednicima morali biti poznati događaji.

Na suđenju pakračkim braniteljima, započetom 28. listopada prošle godine, bilo je saslušano 50-ak svjedoka te pročitano podjednako iskaza.

Slobodna dalmacija“, 25.03.2010.

BJELOVAR: SUĐENJE PUKOVNICIMA HV-A ZA PALJENJE KUĆA

Suđenje Ivanu Husnjaku (59) i Goranu Sokolu (42), pukovnicima HV-a koje se tereti za ratni zločin protiv civilnog stanovništva - paljenje kuća u selima Pušine i Slatinski Drenovac tijekom 1992. godine, nastavlja se 17. i 18. svibnja radi saslušanja novih osam svjedoka.

Svjedoci bi, smatra sudsko Vijeće Županijskog suda, trebali rasvijetliti događaje od 1. veljače 1992. godine kada je zapaljeno ukupno 36 kuća u slavonskim selima Pušine i Slatinski Drenovac.

Među svjedocima u svibnju bi se na sudu trebao pojaviti i Slavko Barić, tadašnji zapovjednik 132. brigade, a sada general poručnik HV-a, te njegov tadašnji zamjenik Milan Lulić, koji ga je mijenjao u inkriminirano vrijeme.

Prema optužnici, nakon što su oružane snage Hrvatske vojske 18. prosinca 1991. oslobodile šire područje Orahovice i podpupačkih sela, okrivljeni Husnjak je 31. siječnja 1992. godine izdao zapovijed za "čišćenje" terena u zauzetim selima Pušine i Slatinski Drenovac iako su oba sela bila pod kontrolom osječke Specijalne policije i orahovačke policije.

Tijekom te operacije, nekoliko je pukovnicima podređenih vojnika, počelo sa paljenjem napuštenih kuća stanovnika srpske nacionalnosti. Vojnici su su došli u sukob sa pripadnicima Specijalne policije i policije koji su ih u tome nastojali u tome spriječiti pa je umalo izbio oružani sukob.

Husnjaka i Sokola se tereti da nisu poduzeli ništa kako bi spriječili divljanje svojih vojnika, iako ih je zapovjednik satnije pisмено izvijestio o pripadnicima svoje satnije koji su palili srpske kuće. Husnjaka i Sokola se tereti za paljenje 17 kuća u Pušinama i 19 u Slatinskom Drenovcu, te lovačkog doma.

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI NA PROSTORU EX YU

"Glas javnosti", 12.03.2010.

ZA ZLOČIN NAD SRBIMA DOBIO PET GODINA ZA- TVORA

"OSLO - Žalbeno veće OS u Oslu proglasilo je bivšeg pripadnika Hrvatskih oružanih snaga MIRSADA REPAKA krivim za zločine počinjene u logoru Dretelj.

Repak je osuđen zbog protivzakonitog lišavanja slobode civila u logoru Dretelj, a po tački optužnice za mučenje doktorke Olge Draško sud ga je oslobodio krivice. Norveški sud će kaznu Repku odrediti u aprilu, preneli su hrvatski mediji.

Repak je u decembru 2008. godine osuđen na pet godina zatvora i novčanu kaznu zbog zločina nad srpskim civilima u logoru Dretelj. Pošto se njegova odbrana žalila na presudu, sud u Oslu je žalbu prihvatio i u januaru ove godine počelo je novo suđenje.

Repak je uhapšen u martu 2007. godine i bio je sumnjičen za silovanja, prisilna zatvaranja i nanošenje ozbiljnih povreda, jer tada norveški zakon nije poznavao ratni zločin. U optužnici 2008. godine optužen je za genocid, zločine protiv čovečnosti i ratne zločine.

Repakova odbrana je najavila da će se na ovu presudu žaliti Vrhovnom sudu Norveške."

„Vjesnik“, 16.03.2010.

OSUĐENI ZA ZLOČIN U BANSKOM KOVAČEVCU

"BEOGRAD - Vijeće za ratne zločine Višeg suda u Beogradu u ponedjeljak je osudilo PANU BULATA na 15, a Radu Vraneševića na 12 godina, obojicu za kazneno djelo ratnog zločina zbog ubojstva šestoro hrvatskih civila u hrvatskome mjestu Banskome Kovačevcu u ožujku 1992. godine. Obrazlažući presudu, predsjedateljica sudskog Vijeća Olivera Anđelković ocijenila je da je

sud na temelju više dokaza utvrdio da su optuženi počinili zločin. Zamjenik tužitelja za ratne zločine Bruno Vekarić izjavio je kako je presudom Bulatu i Vraneševiću zadovoljena pravda za žrtve. Srbija je, po Vekarićevim riječima, na ovaj način pokazala da se želi suočiti sa zločinima iz prošlosti. Zločin je počinjen između 19. i 23. ožujka 1992., kad su žrtve dovedene u dvorište jedne kuće, nakon čega su optuženici pucali u njih. Ubijeni su Grga Mihalić, Bara Mihalić, Kata Mihalić, Veronika Krupić, Mara Lesar i Mara Đerek. Po Bulatovoj naredbi, koji je tada bio pomoćnik zapovjednika za sigurnost drugog bataljuna 19. brigade vojske tzv. republike srpske krajine, Vranešević je, s drugim pripadnicima te postrojbe, tijela žrtava bacio u obližnji zdenac, koji su zatim minirali."

www.e.novine.com, 18.03.2010.

KORIĆANSKE STIJENE: UNIŠTENI ŽIVOT

"Nakon što je prihvatilo sporazum o priznanju krivice, Sudsko vijeće je 18. marta zakazalo izricanje presude LJUBIŠI ČETIĆU, optuženom za strijeljanje civila na Korićanskim stijenama

"Kajem se zbog svega što sam učinio i što sam uopšte bio u policiji, jer mi je to uništilo život. Želim da se izvinim žrtvama kojima sam, na bilo koji način, nanio zlo kao pripadnik policije u Prijedoru", kazao je Četić.

Sudsko vijeće je nakon Četićeveog svjedočenja i davanja izjave pokajanja žrtvama prihvatilo sporazum koji je potpisao s Državnim tužilaštvom, a koji predviđa da mu se izrekne kazna između 11 i 13 godina zatvora."

Glas javnosti", 22.03.2010.

NASTAVLJA SE SUĐENJE ZA ZLOČIN U LOVASU

"BEOGRAD - Pred Većem za ratne zločine Višeg suda u Beogradu danas se nastav-

lja suđenje optuženima za ratni zločin u selu Lovas, u Hrvatskoj, 1991. godine kada je ubijeno oko 70 civila.

Za zločin u Lovasu optuženo je 14 osoba, od kojih su četvorica bili pripadnici lokalne vlasti u Lovasu, četvorica tadašnje JNA, a šestorica pripadnici paravojne jedinice "Dušan Silni".

Oni se po optužnici terete da su tokom napada na Lovas 10. oktobra 1991. godine ubili 22 civila u kućama i dvorištima, a do 18. oktobra ubijene su i 23 osobe u improvizovanim zatvorima..."

„HRT“, 26.03.2010.

ZAVRŠEN DOKAZNI POS- TUPAK ŠPANOVIĆU

"Saslušanjem svjedoka obrane MIRKA BOSANCA, završen je dokazni postupak na suđenju za ratni zločin bivšem pripadniku teritorijalne obrane (TO) tzv. SAO krajine MILANU ŠPANOVIĆU. Završne riječi najavljene su za 6. travnja.

Bosanac, tadašnji pripadnik TO-a, rekao je da su nakon napada hrvatskih paravojskih postrojbi sredinom kolovoza 1991., mještani sela između Okučana i Novske pobjegli u šumu i sami se organizirali. Nitko tu, kako je rekao Bosanac, nije imao nikakvu obavezu, već je došao tko je mogao, a krajem rujna je stigla JNA nakon čega su se priključili teritorijalnoj obrani i dobivali plaće od vojske. Dodao je kako ne zna od koga su dobili naoružanje te da je čitav narod bio, putem televizije i tiska, pripremljen za sukobe, prenosi Hina.

Suđenje Španoviću, počelo je 17. rujna 2009., međutim, zbog promjene sastava sudskog vijeća, postupak je ponovo započeo 12. veljače. Španović se tada nije izjasnio o krivnji, nego je samo potvrdio da je u navedeno vrijeme bio u zatvoru u Staroj Gradiški odbacivši navode da je zlostavljao zatvorenike..."

„Press“, 27.03.2010.

UHAPŠEN SRPSKI IZBEG-LICA

„Prema saznanjima „VERITAS“, srpski izbeglica iz Hrvatske Mile Bosnić, koga je pre dva dana uhapsila britanska policija, nije čovek protiv koga je Biro interpolu u Zagrebu raspisao poternicu, izjavio je predsednik te nevladine organizacije Savo Štrbac

Mile Bosnić, sin Milivoja (55) rodod od Vukovara, uhapšen je 25. marta uveče u Gločesteru, stotinak kilometara od Londona, po međunarodnoj poternici zbog navodno počinjenog dela zločina protiv civilnog stanovništva, izjavio je Tanjugu Štrbac.

Bosnić je uhapšen u stanu u kome živi kao azilant sa suprugom, dvoje odrasle dece i troje unučadi.

Nakon hapšenja odveden je u pritvor, a juče kasno posle podne je priveden sudiji u Londonu, koji mu je, nakon saslušanja, odredio ekstradicioni pritvor, objasnio je Štrbac.

Prema saznanjima Veritasa, krivični postupak protiv osobe sa istim imenom Mile Bosnić vodi se pred Županijskim sudom u Karlovcu od 20. juna 2003. godine i još je u fazi istrage.

Prema hrvatskoj optužnici, uhapšenom Bosniću se stavlja na teret da je početkom 90-ih godina na području opštine Slunj, kao visoki funkcioner SDS-a i SAO Krajine, naredio da se prema civilnom stanovništvu hrvatske nacionalnosti nečovečno postupa ubijanjem, protivpravnom pritvaranjem i proterivanjem, te oduzimanjem i uništavanjem imovine, a sve u cilju stvaranja Velike Srbije, objasnio je Štrbac.

Porodica uhapšenog Bosnića, sa kojom je Veritas u kontaktu, uverena je da je u pitanju zamena identiteta, pošto on, kažu, nije bio nikakav funkcioner ni u SDS-u ni u Krajini...

Od svih uhapšenih 28 je izručeno Hrvatskoj, a protiv 13 je postupak obustavljen ili su

oslobođeni optužbi, četvorica čekaju ponovljena suđenja, osmorica su osuđena pravosnažno, a trojica nepravosnažno.

Iako je hrvatska delegacija na Međunarodnoj konferenciji o nasleđu Haškog tribunala 23. i 24. februara ove godine priznala da je Hrvatska preširoko optuživala Srbe za ratne zločine i tvrdila da hrvatsko tužilaštvo koriguje ove optužnice i smanjuje njihov broj, u praksi je sve po starom, rekao je Štrbac, istakavši da je sezona lova na Srbe stalno otvorena, bez vremenskog i prostornog ograničenja.

Nezavisne novine“, 25.03.2010.

NIKOLA MUNJES UHAPŠEN U BARU

BAR- Crnogorska policija u srijedu je kod Bara uhapsila Srbina iz Hrvatske Nikolu Munjesa, po Interpolovoj potjernici iz Zagreba, zbog navodno počinjenog ratnog zločina protiv civila, potvrdio je direktor Informaciono-dokumentacionog centra „Veritas“ Savo Štrbac.

Prema „Veritasovim“ saznanjima, Županijski sud u Zadru je u martu 1995. godine u odsustvu proglasio krivim Munjesa, zajedno sa Brankom Botom (45) i Savom Šarićem (61), da su kao pripadnici milicije SAO Krajine u novembru 1991. godine u selu Perušiću kod Benkovca mučili hrvatske mještane i da su jedno lice fizički maltretirali i oduzeli mu vozilo, čime su počinili ratni zločin protiv civila.

Munjес je osuđen na devet godina zatvora, a Bota i Šarić na po sedam godina zatvora. Biro Interpolu Zagreb je za svom trojicom raspisao međunarodne potjernice.

Nakon jutrošnjeg hapšenja u naselju Dobre Vode, Munjes je odveden u zatvor Spuž, a slijedi ekstradicioni postupak. Prema saznanjima „Veritasa“, vjerovatno će biti izručen Hrvatskoj, jer nema crnogorsko državljanstvo.

„Ovo je drugo hapšenje Srba iz Hrvatske na području Crne

Gore po potjernicama iz Hrvatske za ratni zločin. Prvo se desilo u novembru 2009. godine kada je u Podgorici uhapšen Stanko Kovačević iz okoline Knina koji je 17. februara 2010. godine izručen u Hrvatsku“, naveo je Štrbac.

Nikola (Nikole) Munjes (42) rođen je u Benkovcu i izbeglica je iz Hrvatske.

Prema „Veritasovoj“ evidenciji, ovo je 91. hapšenje Srba širom svijeta po Interpolovim potjernicama iz Hrvatske, od kojih su 25 izručeni Hrvatskoj.

„Nacional“, 31.03.2010.

‘SVE JE IZVJESNIJE IZRUČENJE VASILJKOVIĆA’

Sve je izvjesnije da će Vasiljković biti izručen Hrvatskoj i da će takvu odluku čekati u ekstradicijском pritvoru, komentirao je ministar pravosuđa Ivana Šimonovića na odluku australskog Vrhovnog suda da se Dragana Vasiljkovića, poznatijeg po imenu „Kapetan Dragan“, izruči Hrvatskoj kako bi mu se sudilo za ratne zločine.

Šimonović je odluku australskog Vrhovnog suda, koji je prihvatio žalbu savezne vlade i poništio presudu Saveznog suda da Vasiljković ne može biti izručen Hrvatskoj jer ne bi imao pošteno suđenje, komentirao na današnjoj konferenciji za novinare.

To što je sedam sudaca Visokog suda vijećalo tek 15 minuta Šimonović smatra potvrdom da je riječ o „jasnom i čistom slučaju“. „Svakako je to kompliment hrvatskom pravosuđu i potvrda da može objektivno i nepristrano odlučivati“, istaknuo je ministar.

Napomenuo je da će Vasiljković sada biti ponovno vraćen u ekstradicijски pritvor, gdje će čekati da odluku o njegovu izručenju Hrvatskoj potpiše australski ministar unutarnjih poslova, na što se ponovno može žaliti. No, naglasio je Šimonović, ta žalba neće imati „težinu“ kao u ranijim slučajevima, jer se o istoj stvari ne može dva puta odlučivati...

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

SUĐENJE GENARALIMA
MARKAČU, ČERMAKU I
GOTOVINI

„Sense“, 04.03.2010.

SVJEDOK: IVAN JURIC, bivši
bojnik hrvatske vojne policije

„...Svedok kaže da je za vreme boravka u Krajini, od 3. do 13. avgusta 1995. godine, dobio izveštaje da pripadnici HV ili „ljudi u odorama“ čine kaznena dela, „ali ne velika“. Znao je da su na kontrolnim punktovima zastavljani pojedinci sa robom čije poreklo nisu mogli dokazati, ali tvrdi da nikada nije čuo za ubistva srpskih civila ili pljačke i paljevine njihovih napuštenih kuća.

Pošto je svedok rekao da, osim što nije bio izvešten, nije ni lično video pripadnike vojske da čine zločine, usledilo je ispitivanje o njegovoj poseti krajinskom selu Kistanje 9. avgusta 1995. godine. Jurić tvrdi da u Kistanju „nije zamjetio ništa izvanredno“, osim četiri do pet devastiranih objekata, što je pripisao ratnim dejstvima...”

„Sense“, 05.03.2010.

„...U jučerašnjem ispitivanju od strane Pretresnog veća, na čiji poziv je i došao u Hag, Jurić je rekao da je zapovednik 72. bojne vojne policije, vojnik Mihael Budimir, svakodnevno izveštavao generala Antu Gotovinu o aktivnostima svoje jedinice. Danas je to dopunio navodom da je Gotovina kao Zapovednik zbornog područja Split bio nadređen vojnoj policiji u Krajini po pitanju izdavanja „dnevno-operativnih zadataka“. Tvrdi da njegov dolazak u Krajinu po nalogu Laušića nije ni u čemu narušio zakonom utvrđeni lanac komandovanja sa Gotovinom na čelu.”

„Sense“, 24.03.2010.

SVEDOK: ŽELJKO SAČIĆ, bivši
zamenik zapovednika specijalne

policije

„Hrvatski specijalci, a sa njima i Sačić i Markač, su ušli u Gračac 5. avgusta 1995. godine, a dva dana kasnije i u Donji Lapac. Optužba dokazuje da su ta dva mesta nakon oslobođenja spaljena i opljačkana, ali se svedok u prvi mah sa tim nije složio. Tvrdi da je to pitanje bilo „izvan njegovog interesa“ i da „nije zapazio“, niti je bio izvešten o bilo kakvim zločinima...”

Svedok je prvo tvrdio da je „gotovo sto odsto siguran“ da nije primio nikakve izveštaje o spaljivanju Donjeg Lapca, ali se ubrzo zahvalio tužiteljici jer mu je „osvežila pamćenje“ ukazivanjem da se na dokumentima kao primalac navodi upravo Sačić. U Janićevom izveštaju je čak olovkom zapisano da „o spaljivanjima treba izvestiti generala Markača“, a Sačić priznaje da je to njegov rukopis. Na pitanje da li je neko iz specijalne policije pokrenuo istragu o spaljivanjima u Lapcu, svedok je odgovorio: „Ja nisam sigurno, a Markača pitajte da li je on”...”

O S T A L I

„HRT“, 01.03.2010.

KARADŽIĆ IZNOSI OBRANU

„Iako je ponovno zatražio odgađanje suđenja, i to do 17. srpnja, RADOVAN KARADŽIĆ ipak se pojavio u haškoj sudnici i počeo iznositi obranu. Za rat u Bosni i Hercegovini optužio je velike sile, naglasivši svoju i nevinost cijeloga srpskog naroda.

Zašto bi Srbima trebao rat kad su već imali Jugoslaviju koja se mogla sačuvati samo u miru, a nestati u ratu. Gdje je tu motiv?, upitao je Karadžić, koji je optužen za genocid i ratne zločine tijekom rata u BiH od 1992. do 1995.

Odbacio je točku optužnice o udruživanju vodstva bosanskih

Srba u zločinački poduhvat s ciljem stvaranja etnički čiste Republike Srpske. Ustvrdio je da su upravo bosanski Srbi bili strana koja je najviše popuštala u interesu očuvanja mira.

Jugoslavija je nastajala i nestajala isključivo prema željama i nalogima velikih sila, rekao je Karadžić, te dodao kako je potvrdu za to našao i u izjavama FRANJE TUĐMANA i ALIJE IZETBEGOVIĆA. Tuđman je, kaže, '92. rekao da rata ne bi ni bilo da ga Hrvatska nije željela.

Ja sam zahvalan predsjedniku Tuđmanu i na ovome i na mnogim drugim stvarima koje će mi biti od koristi u obrani, rekao je Karadžić, koji je, uz ironiju, zahvalio Tužiteljstvu što mu je optužnicu proširilo i na Hrvatsku, jer tu će, smatra, još lakše dokazati svoju nevinost.

Za pokolj na sarajevskoj tržnici Markale, optužio je muslimane, no zamjera i Tužiteljstvu da se koristi istim trikovima kao i oni koji su, navodno, inscenirali srpski napad na građane Sarajeva.

Smatra da Srbi nisu odgovorni ni za jedan zločin u Sarajevu, Trnopolje nije bilo logor, a Srbi su sve činili da izbjegnju rat.

Nakon što sutra završi uvodnu riječ, Karadžić bi opet mogao odigrati na odgodu, kartu koja mu je dosad uvijek pomagala, i to stoga što, naravno, još nije spreman za nastavak suđenja.

Suđenje Karadžiću počelo je 26. listopada i nekoliko je puta odgađano jer je Karadžić tvrdio da mu treba više vremena za pripremu obrane i odbijao je doći u sudnicu pa su tužitelji uvodne riječi izveli bez njegova prisustva.

ICTY mu je nakon toga odredio britanskog odvjetnika RICHARDA HARVEYA koji bi trebao osigurati obranu optuženika ako on nastavi bojkotirati proces.”